

Ka tännolisitud olla;
 Qui Sinno heldus anda täib,
 Et iho-tervis, falla, leib
 Meil' täcs, siis posse wigga.
 Lass' selle ue aasta sees
 Keik rahwas ärra tunda
 So heldust, ja siis silma-wes,
 Meelt, süddant Suisse anda:
 Siis tulles male siggidust,
 Qui rahwas püots ussinust
 Ja lassinust ja armo.

Oh wöötta rahvast öppeto,
 So jure palves tulla,
 Ja vihhanehed leppida
 Ja föbralissitud olla,
 Et teine aitais häddas teist,
 Siis ollets Sinno römo meist
 Ni, cui So fanna näitab.

Need lapsed, telle wannemad
 On läinud külma haudo,
 Ja lessed, kes siiu leinawad,
 Neid wöötta abbits jouda,
 Qui ilma ello murre, piin,
 Neid kurwastab ja waewab sün,
 Oh Jummal! palwed kule.

Kus wargus, peitus, turri-teel
 Ja tühhi riid ja färra
 On lituanas siin ilmas weel,

Se kauta keik ärrä,
 Et ouusat eslast iggamees
 Siin aialisko elo sees,
 Oh Jesand, Roja, Jummal!
 Lass' rahwas sure holega
 So pühha kodda tulla,
 Ja töe waimo inclega
 Seäl õiget kunijsad olla,
 Et se keik nende mele jääfs,
 Mis tulutalse nende hääfs,
 So pühha fanna möda.

Sa olled maad ja merred teind
 Ja neile rajad pannud,
 Et igga aeg mis möda läind,
 So rohwal' olled annud
 Küls tunda omma armestust,
 Lass' meile ka so önnistust,
 Sell' uel aastal tulla.

So-määtta sönnifust.

Ollen jo mõnni kerdo pöllomeeste mele tulletanud, et need pöllomehed, kellel so-määtad ühhe nõuga sada on, neid sui aial katki liekuda ja lomade alla wirtsa sisse heita, andwad paljo head sönnifud; ommeti on nemmadi siis veel parremad, sui hästi suived sawad ollema,